

Asta este apa

Câteva gânduri despre cum să
trăiești o viață plină de compasiune,
exprimate la o ocazie specială

David Foster Wallace

Traducere de Anca Dumitrescu

BLACK BUTTON BOOKS

La ceremonia de absolvire a promoției 2005 a Colegiului Kenyon, David Foster Wallace a fost invitat să vorbească despre un subiect la alegere. A fost singurul astfel de discurs pe care l-a ținut vreodată.

În timp ce înoată unul lângă celălalt, doi pești tineri se întâlnesc cu un pește bătrân care înoată în direcția opusă. Acesta îi salută, spunând: „’Neața, băieți! Cum e apa?”

Cei doi pești tineri își continuă drumul și,
după un timp, unul dintre ei se uită la celălalt
și-l întreabă: „Ce-i aia apă?”

Standardul american al discursurilor la
ceremoniile de absolvire cere să începi cu o
mică parabolă didactică.

Acest artificiu narativ se dovedește a fi una dintre cele mai bune, cele mai puțin mincinoase convenții ale genului..., dar nu trebuie să vă faceți griji, nu am de gând să mă erijez într-un bătrân pește înțelept care le explică celor tineri ce este apa.

Nu sunt un bătrân pește înțelept.

Morala evidentă a parabolei cu pești este pur și simplu că cele mai clare, mai ubiquе și mai importante aspecte ale realității sunt adesea cele mai greu de observat și de discutat.

Desigur, exprimată astfel, fraza este doar o platitudine străvezie, dar adevărul este că, în tranșeele de zi cu zi ale existenței adulte, platitudinile străvezii sunt de o importanță capitală.

Sau cel puțin asta aș vrea să vă transmit în
această frumoasă dimineață senină.

Sigur, principala cerință a unui discurs de acest gen ar fi să vă vorbesc despre semnificația educației voastre în arte liberale, să încerc să explic de ce diploma pe care urmează s-o primiți are o adevărată valoare umană, nefiind doar o recompensă materială.